

Ο έρωτας για την Θεία αγάπη

Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος.

Οί ψυχές που αγαπούν τον Θεό και την αλήθεια, δεν υποφέρουν ούτε την παραμικρή ελάττωση του έρωτά τους προς τον Κύριο. Άλλα καρφωμένες ολοκληρωτικά στο σταυρό Του αίσθάνονται μέσα τους την Πνευματική προκοπή. Πληγωμένες λοιπόν από τον πόθο Του, κι αν ακόμη αξιωθούν θεία μυστήρια και μετάσχουν εύφροσύνης και Χάριτος, δεν έχουν πεποίθηση στον έαυτό τους, ούτε νομίζουν ότι είναι τίποτε. Άλλα όσο αξιώνονται πνευματικά χαρίσματα τόσο επιζητούν τα ούρανια. Και όσο περισσότερη προκοπή αίσθάνονται, τόσο πιο λαίμαργες γίνονται για τα θεία. Και ενώ είναι πνευματικά πλούσιες, κάνουν σαν να είναι φτωχές. «Όσοι με τρώνε θαπεινάσουν κι' άλλο, και όσοι με πίνουν θα διψάσουν κι' άλλο», λέει η Θεία Γραφή.

Αυτού του είδους οί ψυχές αξιώνονται να λάβουν την τέλεια έλευθερία από τα πάθη και ν' αποκομίσουν την έλλαμψη και την κοινωνία του Άγιου Πνεύματος με την πληρότητα της Χάρης. Όσες όμως είναι όκηρες και αποφεύγουν τους κόπους και δεν επιζητούν τον άγιασμό της καρδιάς από αυτή έδω τη ζωή, όχι εν μέρει, αλλά ολοκληρωτικά. Αυτές άς μη έλπίζουν να κοινωνήσουν το Άγιο Πνεύμα και ν' απαλλαγούν από τα πάθη της κακίας• αυτές κι' αν αξιωθούν τη Θεία Χάρη, έπειδή ξεγελιοούνται από την κακία, αφήνουν κάθε πνευματική φροντίδα, διότι απολαμβάνουν

ὀλίγη πνευματικὴ γλυκύτητα. Ἔτσι οἱ ψυχὲς αὐτὲς εἶναι εὐκόλο
νὰ πέσουν σὲ ἔπαρση, διότι δὲν ἀγωνίζονται νὰ φτάσουν τὴν
τέλεια ἀπάθεια. Καὶ καθὼς ἀρκοῦνται στὴ λίγη αὐτὴ ἐνίσχυση τῆς
Χάρης καὶ προκόβουν ὄχι στὴν ταπείνωση, ἀλλὰ στὴν ἔπαρση,
ἀπογυμνώνονται κάποτε κι' ἀπὸ τὸ χάρισμα ποὺ ἔλαβαν. Γιατὶ ἡ
ψυχὴ, ποὺ ἀγαπάει ἀληθινὰ τὸν θεό, κι' ἂν ἀκόμη μυριάδες
ἀρετὲς κατορθώσει, ἔχει τέτοια μετριοφροσύνη, σὰν νὰ μὴν ἔχει
ἀρχίσει ἀκόμη νὰ ζεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ νοιώθει
ἀπληστία καὶ ἔρωτα γιὰ τὴ θεία ἀγάπη ποὺ ἐμπνέει ὁ Δεσπότης
Χριστός.

Στὰ πνευματικὰ αὐτὰ μέτρα οὔτε μονομιᾶς οὔτε εὐκόλα μπορεῖ νὰ
φτάσει κανεὶς, ἀλλὰ ἀφοῦ προηγηθοῦν πολλοὶ κόποι καὶ ἀγῶνες
καὶ περάσουν χρόνια μὲ δοκιμασίες καὶ ποικίλους πειρασμούς,
μέχρι τὸ τέλειο μέτρο τῆς ἀπάθειας. Ἔτσι, ἀφοῦ δοκιμασθεῖ μὲ
πόνους καὶ κόπους καὶ ὑποφέρει μὲ γενναιοψυχία ὅλους τοὺς
πειρασμούς ποὺ προξενεῖ ἡ κακία, ἀξιώνεται νὰ λάβει τὶς
μεγάλες τιμές καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὸν
θεϊκὸ πλοῦτο. Ἐπειτα γίνεται καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας τῶν
Οὐρανῶν.